

XCVIII.

Forslag til Lov

om

**Ændring i Lov Nr. 84 af 11. Maj 1897 om Telegrafer og
Telefoner.**

(Fremsat i Landstinget den 6. Februar 1924 af Minister for offentlige Arbejder
Stebsager).

§ 1.

§ 1 i Loven af 1897 affattes saaledes:

„Staten har paa dansk Land- og Søterritorium Eneret paa at anlægge og drive Telegrafer og Telefoner samt befordre Telegrammer. Betegnelsen Telegram eller Ord-sammensætninger, hvori dette Ord indeholdes, maa kun benyttes om de af Statens Telegrafvæsen befordrede Meddelelser.“

§ 2.

I § 5 i Loven af 1897 indsættes efter 1ste Punktum følgende:

„Samme Straf ifalder den, der i Strid med Bestemmelserne i § 1 benytter Be-tegnelsen „Telegram“ om Meddelelser, der ikke er befordrede af Statstelegrafvæsenet.“

§ 3.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1924.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved § 3 i Lov Nr. 377 af 30. Juni 1919 blev det bestemt, at Telegrambesørgelse gennem Telefon kun i det Omfang og paa de Vilkaar, som bestemmes af Ministeren for offentlige Arbejder, maa ske ved andre end Staten, hvorhos det ved kgl. Anordning kan bestemmes, hvad der forstaaes ved Telegrambesørgelse gennem Telefonen.

I Henhold hertil agter man, naar den Kjøbenhavns Telefonkiosker givne Tilladelse til midlertidigt at fortsætte deres Virksom-

hed med Besørgelse af Telefontelegrammer udløber den 30. Juni d. A., at søge udfærdiget en kgl. Anordning, hvorved det nærmere fastsættes, hvad der forstaaes ved Telegrambesørgelse gennem Telefon.

Som allerede antydet i Anmærkningerne til den fornævnte Lovparagraf, jfr. Rigsdagstidende 1918—19, Tillæg A, Sp. 4995—4998, er Spørgsmaalet om Statstelegrafvæsenets Eneret paa Befordring af Telegrammer imidlertid ikke dermed udtømt.